

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

8 mei 2008

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Filip Dewinter, John Vrancken, Johan Deckmyn, Stefaan Sintobin
en Karim Van Overmeire –**

**betreffende de schending van de mensenrechten in China en Tibet
en het oproepen tot boycot van de Olympische Spelen van 2008 in China**

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems, de dames Mieke Vogels en Vera Dua
en de heren Jos Stassen en Jef Tavernier –**

betreffende China en de Olympische Zomerspelen van Peking 2008

HOORZITTING

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden,
Internationale Samenwerking en Toerisme
uitgebracht door mevrouw Anissa Tamsamani**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, John Vrancken;

de dames Sabine Poleyn, Miet Smet, de heren Luc Van den Brande, Johan Verstreken;

de heer Marnic De Meulemeester, de dames Stern Demeulenaere, Anne Marie Hoebeke;

de heren Gilbert Bossuyt, Jan Roegiers, mevrouw Anissa Tamsamani.

Plaatsvervangers:

de dames Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, de heer Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Christian Verougstraete;

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Cindy Franssen, de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Monica Van Kerrebroeck;

de heren Louis Bril, Patrick De Klerck, Marc van den Abeelen;

de heren Bart Caron, Kurt De Loor, Jacky Maes.

Toegevoegde leden:

de heer Jan Loones;

de heer Eloï Glorieux.

Zie:

1543 (2007-2008)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

Zie ook:

1569 (2007-2008)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

	Blz.
I. Uiteenzetting door de genodigden	4
1. Uiteenzetting door mevrouw Inge Hermans – vzw Vrienden van Tibet	4
2. Uiteenzetting door de heer Nicolas Schols – Belgische Falun Dafa/Falun Gong Vereniging	6
3. Uiteenzetting door de heer Frédéric Fallon-Kund – Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC)	7
II. Bespreking	8
1. Vragen en opmerkingen van de leden	8
1.1. Tussenkoms van de heer Jan Loones	8
1.2. Tussenkoms van de heer Eloi Glorieux	9
1.3. Tussenkoms van de heer John Vrancken	9
1.4. Tussenkoms van de heer Johan Verstreken	10
1.5. Tussenkoms van de heer Jan Roegiers	10
1.6. Tussenkoms van de heer Karim Van Overmeire	10
2. Antwoorden van de sprekers	10
2.1. Antwoorden van mevrouw Inge Hermans	10
2.2. Antwoorden van de heer Nicolas Schols	11
2.3. Antwoorden van de heer Frédéric Fallon-Kund	12
3. Slotbemerkingen	12

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme werd op datum van dinsdag 15 april 2008 een hoorzitting gehouden in het kader van de bespreking van twee in de commissie in behandeling zijnde voorstellen resolutie (respectievelijk *Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1543* en *Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1569*, die conform artikel 26.2 van het reglement samen geagendeerd werden) over de toestand van de mensenrechten in China. Aanleiding voor deze resoluties was de onrust in Tibet en de organisatie, door China, van de Olympische Zomerspelen 2008. De beslissing om een hoorzitting te houden werd bij consensus genomen op de commissiebijeenkomst van 18 maart 2008.

Op deze bijeenkomst werd het woord gevoerd door mevrouw Inge Hermans namens de vzw Vrienden van Tibet, de heer Nicolas Schols namens de Belgische Falun Dafa/Falun Gong Vereniging en de heer Frédéric Fallon-Kund namens het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC).

I. UITEENZETTING DOOR DE GENODIGDEN

1. Uiteenzetting door mevrouw Inge Hermans – vzw Vrienden van Tibet

Mevrouw Inge Hermans, vzw Vrienden van Tibet: Ik dank het Vlaams Parlement voor deze historische opportuniteit om de schrijnende situatie van de Chinese bevolking en in het bijzonder de Tibetanen onder de aandacht te brengen. (*Verwelkomt Tibetaanse toehoorders in het Tibetaans*)

De vzw Vrienden van Tibet heeft als doelen het zelfbeschikkingsrecht van het Tibetaanse volk te bevorderen en hun cultuur te beschermen. Daarbij werken wij nauw samen met het Bureau van Tibet in Brussel, onze eerste bron van informatie over het thuisland. Er wordt verder ook samengewerkt met Les Amis du Tibet, onze Franstalige zuster, en met de International Campaign for Tibet.

Respect voor de mensenrechten is een voorwaarde voor veiligheid en welvaart. Politieke en economische stabiliteit en sociale vooruitgang zijn onmogelijk zonder respect voor de menselijke waardigheid. Onze vzw hoopt dat, met dit morele besef en het groeiende bewustzijn, ook in Vlaanderen regering en parlement de moed zullen hebben om die stappen te zetten die nodig zijn voor een menswaardig bestaan voor de Tibetanen.

China en de heer Rogge zeggen dat de Olympische

Spelen in Beijing in augustus 2008 als katalysator zullen werken voor de bevordering van de mensenrechten. Welnu, ik schets u kort hoe de Chinese overheid vandaag de mensenrechten interpreteert en uitvoert.

Sinds vele jaren zijn door verschillende niet-gouvernementele organisaties (ngo's) in China ernstige vergrijpen vastgesteld op dit vlak. Maar momenteel zijn in het land geen ngo's meer aanwezig. De recente informatie komt van getuigen en vluchtelingen.

Naarmate de startdatum nadert, groeit de repressie waarmee de Chinese overheid reageert op de groeiende sociale onrust en de stijgende kritiek op het beleid. Mevrouw Louise Arbour, hoog commissaris voor de mensenrechten van de Verenigde Naties (VN), kreeg geen toestemming om de regio te bezoeken.

Religieuze groeperingen, etnische minderheden, mensenrechtenactivisten, journalisten en vakbondsafgevaardigden worden als een bedreiging gezien voor de eenheid en de stabiliteit van het land. Het zijn hun namen die men terugvindt in de lijsten van mensen die worden vervolgd, gevangen genomen, gemarteld en geëxecuteerd. Er is ook sprake van veroordelingen en terechtstellingen zonder enige vorm van proces. Onderzoek door internationale organisaties naar deze wanpraktijken wordt bemoeilijkt door de onmiddellijke crematie van de slachtoffers. De lijst met de bekende gevangenen is slechts het topje van de ijsberg.

Tot voor 50 jaar was Tibet naar moderne standaarden een onafhankelijke staat met volledige controle over de eigen interne en externe zaken, en eigen politieke, belasting-, monetaire en postsystemen. De Tibetanen hebben een samenhangende taalkundige, culturele en religieuze identiteit. In 1959, toen het land al tien jaar bezet was, kwamen de Tibetanen op 10 maart in opstand. Gedurende de daarop volgende 20 jaar vielen tijdens de vernietiging van het Tibetaanse erfgoed ongeveer 1,2 miljoen slachtoffers, zijnde een vijfde van de hele bevolking.

Tijdens de Culturele Revolutie zijn meer dan 6000 kloosters, tempels en andere waardevolle historische gebouwen met de grond gelijk gemaakt. De resterende bevolking werd monddood gemaakt en kreeg het verbod zijn religie verder te beoefenen.

Op 5 oktober 1998 ondertekende China het Internationale Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten, maar het liet meteen weten dat het dit op drie essentiële punten niet zou naleven, omdat zij in strijd zijn met de Chinese grondwet: de vrijheid van vergadering, de afschaffing van de doodstraf, en de

vakbondsorganisatie en het stakingsrecht. Sindsdien evolueerde het beleid van onder controle houden naar onderdrukking.

Vandaag gaat de verplichte assimilatie door op een zeer agressieve wijze. De Communistische Partij gebruikt de overgebleven kloosters voor patriottische heropvoeding. Daarvoor werden 10.000 nonnen en monniken verdreven. Vorige week nog stierven door een dergelijke actie acht monniken. Op 12 april werden monniken met onbekende bestemming afgevoerd uit het Dre-Pungklooster.

Het onderwijssysteem dat de Chinese overheid heeft opgezet in Tibet, reflecteert het algehele beleid van de Chinese autoriteiten ten aanzien van Tibet. Het beleid heeft een politiek karakter en gaat voorbij aan de behoefte van de Tibetanen aan onderwijs in de eigen taal. In middelbaar en hoger onderwijs schakelt men automatisch over op de Chinese taal, waarmee het Tibetaans in geen enkel opzicht verwant is. Het Tibetaans is afkomstig van het Sanskriet en behoort dus tot de Indo-Germaanse talen. Gevolgen van deze toestand zijn vervreemding, onderwijsachterstand en een zwakke positie op de arbeidsmarkt.

De manier waarop Beijing de economische ontwikkeling van Tibet aanpakt, sluit de Tibetanen uit en marginaliseert het land volledig. Dit ontwikkelingsbeleid is gebaseerd op en afhankelijk van de winning van mineralen en grondstoffen, die in gigantische hoeveelheden ontgonnen worden. Tibet is rijk aan borax, uranium, ijzer, chroom, zout, koper, steenkool en goud.

De verminking van het landschap door de grootschalige ontginning is enorm. Vijftig procent van de bossen is gekapt. Ontbossing heeft een nefast effect op het milieu: dichtslibben van rivieren, gronderosie, overstromingen. De gevolgen voor de landbouw zijn aardverschuivingen en minder oppervlakte. Resultaat voor de mensen is voedselschaarste.

Tibet is verregaand gemilitariseerd. Er zijn ongeveer 300.000 militairen in de regio en vijf nucleaire raketbasissen. De Tibetanen zijn als boeddhisten echter verstokte pacifisten. In 1971 werd een kwart van alle Chinese kernwapens overgebracht naar het Tibetaanse plateau. Het land heeft ondertussen ook toegegeven dat er constant nucleair afval wordt gestort. Nochtans ontspringen daar zeven grote rivieren die Azië voorzien van drinkwater. Inmiddels stijgen de aantallen van kankers en misvormingen bij de geboorte.

Ondertussen is ook een nieuwe spoorlijn aangelegd van Golmud in Noord-Tibet naar Lhasa in Zuid-Tibet. Ze doorsnijdt het Tibetaanse landschap en

loopt daarbij door een hooggelegen gebied met extreme temperaturen, dat gevoelig is voor aardbevingen, ontbossing, degradatie van graslanden, verhoogde erosie en verlies van biodiversiteit. De spoorverbinding, die zou zorgen voor meer Tibetaanse welvaart, wordt in feite gebruikt om de ontgonnen erten af te voeren van Tibet naar China, en nucleaire wapens en afval in de omgekeerde richting.

Tibetaanse boeren werden verplicht om hun boerderijen en graslanden te verkopen aan spotprijzen. Chinese arbeiders worden sterk aangemoedigd met hoge premies om er te gaan werken. Er is een ware volksverhuizing aan de gang. Voor andere aspecten van de problematiek verwijs ik naar de informatie die vervat is in de documentatiebundel die hier aan de aanwezigen werd rondgedeeld.

Terwijl de Tibetanen zeggen dat zij reële autonomie willen, houden de Chinezen vol dat zij een onafhankelijke staat nastreven. Dat laatste is een bewust verkeerde interpretatie. De Tibetanen zijn realistisch genoeg om te weten dat onafhankelijkheid, hoe jammer ook, niet meer aan de orde is. Zij willen, in het kader van de Chinese Volksrepubliek, autonomie op de terreinen van cultuur, onderwijs, religie en filosofie. Dat is een gematigde benadering, die men de 'middle way approach' noemt. Op die manier wil men de toekomst van de Tibetaanse identiteit veiligstellen.

De Chinezen winnen daarmee hun territoriale integriteit en een gegarandeerde veiligheid voor het moederland. Wat houdt hen tegen om gesprekken aan te gaan met de Dalai Lama en de regering in ballingschap, met het oog op een vergelijk?

Wat de olympische waarden en gedachten betreft, volgen wij volledig de gedachtegang van de voorstellen van resolutie. Alles wat nu gebeurt, is volledig in tegenspraak met de olympische waarden. Ik ga er niet verder op in.

Wat de handelsrelaties met China betreft, vragen wij aan het Vlaams Parlement en aan de Vlaamse Regering om initiatieven in die richting te laten voorafgaan door een zeer ernstig gewetensonderzoek. Wij pleiten voor een kritische reflectie over de manier waarop, de motieven waarom en datgene ten koste waarvan men handel drijft met China. We hebben het daarbij over sociale rechten, milieunormen en veiligheidsvoorschriften. Ethisch handelen op dit punt is voor ons een zeer ernstige zaak.

Onze vragen en aanbevelingen aan de Vlaamse Regering zijn de volgende. Wij weten dat Tibet zes decennia lang is onderdrukt en dat de hele Chinese bevolking kreunt onder een totalitair regime. China treedt de Universele Verklaring van de Rechten van

de Mens met voeten en voldoet aan geen enkele voorwaarde van de olympische gedachte. De verschillende gesprekken tussen de Dalai Lama en de Tibetaanse regering in ballingschap enerzijds en afgevaardigden van de Chinese Volksrepubliek anderzijds hebben nog geen resultaten opgeleverd.

Daarom vragen wij dat Vlaanderen niet aanwezig is bij de openingsceremonie van de Olympische Spelen 2008. Wij vragen Vlaanderen om te spreken met onze landgenoot en voorzitter van het Internationaal Olympisch Comité (IOC), de heer Jacques Rogge, om erop aan te dringen de olympische fakkel niet in de Tibetaanse regio te laten passeren. De Tibetanen zouden immers – weliswaar vreedzaam – reageren op die provocatie, wat andermaal een voorwendsel zal zijn voor repressie.

Wij hopen dat Vlaanderen in verband met handelsmissies een ethische houding aanneemt bij het nemen van beslissingen over de afsluiting van contracten. De sponsors mogen daarbij niet ongemoeid blijven. Deze deontologie moet ook aan de dag gelegd worden bij een eventuele deelname aan de wereldtentoonstelling in Shanghai in 2010.

Wij vragen verder dat Vlaanderen initiatieven zal nemen om onze deelnemende atleten op een eerlijke en objectieve manier in te lichten over de toestand in China en hen hierin optimaal te begeleiden, zodat ze zich ten volle kunnen concentreren op hun sportprestaties. Onze vzw staat altijd klaar om te helpen bij deze informatie.

Wij vragen ook dat Vlaanderen mee streeft naar een volledige persvrijheid voor buitenlandse en Chinese journalisten. Het mag ook niet bevreesd zijn om deel te nemen aan alle mogelijke internationale onderhandelingen over de vrijlating van politieke gevangenen. Wij rekenen op Vlaanderen om overal waar mogelijk de schending van de mensenrechten in de Volksrepubliek aan te kaarten en op de agenda te zetten.

Wij leven in de hoop dat Vlaanderen niet zal nalaten om op alle politieke niveaus het voorstel te steunen om een objectieve beoordelingscommissie naar China te sturen. Wij hopen dat Vlaanderen zich aansluit bij het initiatief ter zake van minster De Gucht. Deze commissie moet onbeperkte toegang krijgen tot de volledige Tibetaanse regio, dus niet alleen de zogenaamde Tibetaanse Autonome Regio, maar wel de drie provincies U-Tsang, Kham en Ando.

Verder vragen wij dat pacifistisch Vlaanderen mee ijvert voor een volledige terugtrekking van alle militaire eenheden uit de drie provincies. Vlaanderen moet ook dringend initiatieven nemen om Artsen zonder Grenzen en het Rode Kruis onbeperkte toe-

gang te verlenen tot de hele Tibetaanse regio. Door de recente opstanden zijn er immers veel gewonden, van wie sommige zeer ernstig. Zij durven zich niet wenden tot de enige hospitalen die nog open zijn, want dat zijn militaire.

Tot slot vragen wij dat Vlaanderen op het internationale vlak mee bemiddelt voor de aanwijzing van een Europese vertegenwoordiger voor Tibet. Het Amerikaanse Congres wees al jaren geleden iemand aan die verantwoordelijk is voor alle onderhandelingen met Tibet, mevrouw Paula Dobriansky. De taak van de vertegenwoordiger moet erin bestaan om mee de stilgevallen dialoog herop te starten, zodat er uiteindelijk tussen de regering in ballingschap en de Volksrepubliek China een duurzame en leefbare oplossing komt voor China, Tibet en alle minderheden. De middle way approach kan hierin een belangrijke rol spelen.

2. Uiteenzetting door de heer Nicolas Schols – Belgische Falun Dafa/Falun Gong Vereniging

De heer Nicolas Schols, Belgische Falun Dafa Vereniging: Falun Gong heeft er op zich niets tegen dat het Chinese volk de Olympische Spelen organiseert in zijn land. Het probleem is dat het communistische regime de Spelen gebruikt als propaganda-instrument voor zijn eigen glorificatie en dit ten koste van de fundamentele rechten van de Chinese burgers.

Het regime heeft sinds de toekenning in 2001 herhaaldelijk toegezegd de mensenrechten te verbeteren, maar we zien ze alleen maar verslechteren. Sinds 1 januari 2008 zijn al 2000 beoefenaars van Falun Gong gearresteerd. Men wil de dissidenten immers monddood maken tegen het begin van de Spelen. De bekende volkszanger en Falun Gongbeoefenaar Yu Zhou bijvoorbeeld werd eind januari opgepakt en vermoord.

Wijken worden systematisch afgekamd op zoek naar Falun Gong. Verklikkers krijgen tot 5000 yuan, terwijl een gemiddelde Chinees tevreden is met een maandinkomen van 500 yuan. Dit verschilt niet wezenlijk van de aanpak van de Gestapo in de jaren dertig en veertig van de 20e eeuw.

Onafhankelijk onderzoek wijst uit dat sinds 2002 verspreid over het land kampen werden opgericht – met een capaciteit per kamp tot 120.000 personen – voor de opsluiting van Falun Gongbeoefenaars. De kampen zijn het toneel van folterpraktijken en dwangarbeid. Tegelijk fungeren zij als gigantische orgaanbanken, ontdekten twee Canadese onderzoekers, van wie een ex-staatssecretaris. Senator Patrik Vankrunkelsven kan getuigen dat men in Chinese

ziekenhuizen organen kan bestellen, zonder wachtlijsten en tegen een goede prijs.

Falun Gong is een vreedzame levensbeschouwelijke methode, die gebaseerd is op essentiële morele principes zoals waarachtigheid, mededogen en verdraagzaamheid. Ook sinds het begin van de vervolging in 1999 is het verzet vreedzaam blijven verlopen. De principes van Falun Gong zijn diepgeworteld in de traditionele Chinese cultuur. Het wordt vervolgd omdat het spirituele vrijheid uitstraalt. De Partij is bang haar ideologische greep op het volk te verliezen. Nochtans heeft Falun Gong geen politieke agenda en doet het daarover geen uitspraken.

Zelf word ik al jaren gestalkt vanuit China. Ik krijg – soms tot tien keer per dag – telefoontjes met bandopnames. De procureur des Konings confronteerde de Chinese overheid daarmee, maar zij reageerde niet. De opnames stellen Falun Gong voor als staatsgevaarlijk. De ngo Human Rights without Frontiers, die zich inzet voor de mensenrechten in China en Tibet, krijgt al een aantal maanden virusmails in mijn naam. Een veiligheidsspecialist scande de bijlage en ontdekte dat een van de virussen alle administratieve data en paswoorden doorstuurt naar een server in Hongkong. De schending van de mensenrechten overschrijdt dus de Chinese grenzen. Ook Europese burgers worden vervolgd.

Als dit alles bedoeld is om de Spelen in goede banen te leiden, moet de term sportevenement dringend geherevalueerd worden. Het is jammer voor de duizenden sportlui van wie het hoogtepunt van de carrière wordt misbruikt door een communistische dictatuur. Het IOC wil sport niet vermengen met politiek. Zich uitspreken tegen dit misbruik van de Spelen is geen politieke daad, welke instantie dat ook doet. Het gaat veeleer om fundamentele ethische vragen. Verder sluit ik mij aan bij een aantal vragen van mevrouw Hermans, zoals de toegang tot de werkampen en de informatie van de atleten. De vervolging van Falun Gong moet ook worden stopgezet.

3. Uiteenzetting door de heer Frédéric Fallon-Kund – Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC)

De heer Frédéric Fallon-Kund, Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC): Het Olympisch Charter codificeert de basisprincipes van het olympisme, de regels en teksten die aanvaard werden door het IOC. Het regelt de organisatie, de activiteiten en de werking van de olympische beweging, en legt de voorwaarden vast voor de viering van de Olympische Spelen.

In essentie vervult het Olympisch Charter drie be-

langrijke doelen. Het bepaalt de fundamentele principes en de belangrijkste waarden van het olympisme. Het fungeert als statuten van het IOC. En het legt de wederzijdse rechten en plichten vast van de drie belangrijke partijen van de olympische beweging, namelijk het IOC, de internationale sportfederaties en de nationale olympische comités. Dit geldt ook voor de organisatiecomités van de Spelen, in casu BOCOG voor de Olympische Spelen van Beijing. Al deze partijen moeten zich dus conformeren aan het Olympisch Charter.

Het BOIC is 1 van de 205 nationale olympische comités die door het IOC zijn erkend. Krachtens het Olympisch Charter zijn de Belgische sportbonden de leden van het BOIC. Statutair heeft het BOIC als opdracht de verspreiding, de promotie en de bescherming van de olympische beweging in ons land.

Onder deze opdracht dient onder meer het volgende begrepen te worden. De selectie van de atleten die, op voorstel van de nationale sportbonden, zullen deelnemen aan de Olympische Spelen. De voorbereiding op en de deelname aan de Olympische Spelen. De selectie en de aanwijzing van de stad die mag kandideren voor de organisatie van de Olympische Spelen in België. De verspreiding van de olympische idealen alsook de promotie en de vrijwaring van de waarden met betrekking tot de sportethiek.

Het BOIC werkt, in overeenstemming met zijn statuten, samen met alle actoren van de sport, met inbegrip van de koepelorganisaties van elke gemeenschap. Voor de Vlaamse Gemeenschap is dat de Vlaamse Sportfederatie, waarmee overigens geregeld overleg wordt gevoerd.

De afgelopen jaren heeft de Vlaamse Gemeenschap heel wat inspanningen geleverd om de topsporters de kans te bieden zich optimaal voor te bereiden op belangrijke sportcompetities. Die professionele voorbereiding verloopt in heel wat domeinen in samenwerking met instanties als het BOIC en de betrokken sportfederaties. Dankzij de positieve ingesteldheid van alle actoren kon de samenwerking tussen het BOIC, de Vlaamse sportbonden, de Vlaamse overheid en Bloso nog worden opgedreven, ofschoon het BOIC niet officieel wordt erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

Net als het IOC is het BOIC er stellig van overtuigd dat de Olympische Spelen een positieve invloed kunnen hebben op de maatschappelijke ontwikkeling, ook in een land als China. De voornaamste doelstelling van de Olympische Spelen is het samenbrengen van de atleten in een geest van fair play, vriendschap en wederzijds respect. De recente gebeurtenissen laten de olympische sportbeweging zeker niet onberoerd, maar wij menen dat een werke-

lijk engagement in China, zoals de organisatie van de Olympische Spelen, de te bewandelen weg is.

De vertegenwoordigers van de 205 nationale olympische comités vergaderden vorige week in Beijing. Tijdens die algemene vergadering hebben alle olympische comités hun steun bevestigd aan de organisatie van de Spelen in Beijing. Gelet op de beginselen en de regels van het Olympisch Charter, oordeelden de comités dat de olympische beweging als plicht heeft de rechten van de atleten te vrijwaren betreffende hun deelname aan de Spelen. Ook verklaarde de algemene vergadering er vertrouwen in te hebben dat de Chinese regering zich zal inspannen om via dialoog een billijke oplossing te vinden voor de interne conflicten.

Met betrekking tot de andere vragen die door verschillende mensenrechtenorganisaties, vakbonden en politieke partijen werden gesteld over de deelname van de Belgische atleten aan de Olympische Spelen en Paralympische Spelen van Beijing, wenst het BOIC zijn streven naar openheid en dialoog met alle betrokken partijen te onderstrepen. Het is dan ook in deze zin dat het BOIC verschillende instanties heeft ontmoet.

De volgende vragen worden vaak gesteld. Zal het BOIC zich duidelijk uitdrukken in verband met de schending van de mensenrechten die wordt vastgesteld in China? Zal het BOIC daarover het IOC aanspreken, opdat dit op zijn beurt druk zou uitoefenen op de Chinese regering? Kan het BOIC zich ertoe verbinden dat de producten die voor hem worden gemaakt in het kader van de Olympische Spelen, zoals kledingartikelen, vervaardigd worden met respect voor de normen van de Internationale Arbeidsorganisatie? Kan het BOIC zich ertoe verbinden een distinctief teken aan te brengen op de kledij van de atleten om China aan te moedigen de mensenrechten te respecteren? Zullen de atleten die deelnemen aan de Olympische Spelen, zich vrij kunnen uitspreken over de problematiek die verbonden is aan de organisatie van de Spelen in China?

Het BOIC is gevoelig voor de aangehaalde problemen. Het is positief dat aldus een debat is ontstaan over belangrijke onderwerpen als mensenrechten en het milieu. De Olympische Spelen kunnen, en zij doen dit ontegensprekelijk, vragen doen rijzen die de bevoegdheid van het IOC en het BOIC overschrijden. De Spelen – met hun uitzonderlijk grote zichtbaarheid – reiken eveneens aan verschillende regeringen een platform aan dat hun toelaat actie te ondernemen op politiek vlak.

Het is zo dat, in het kader van de voorbereiding en de deelname van de atleten aan de Olympische Spelen, het BOIC samen met andere actoren als voor-

naamste opdracht heeft hun de beste voorwaarden te bieden op fysiek en mentaal vlak. Het BOIC houdt vanzelfsprekend wel het IOC op de hoogte van elke vraag waarover het onder andere door mensenrechtenorganisaties wordt aangesproken.

De relatie tussen het BOIC en de kleding- en andere fabrikanten is gebaseerd op vertrouwen. Het comité is ervan overtuigd dat zijn leveranciers erop toekijken dat hun eventuele toeleveranciers net als zijzelf correcte en ethisch verantwoorde werkomstandigheden hanteren. Sinds begin 2008 bevatten de contracten van het BOIC ook een duidelijke clause in die zin.

Het BOIC heeft alle begrip voor de reactie van bepaalde atleten maar overeenkomstig het Olympisch Charter kan geen enkel distinctief kenmerk, buiten het embleem van het BOIC, op de kledij van de atleten worden aangebracht. Binnenkort zal het BOIC zeer objectieve informatie geven aan de deelnemers aan de Olympische Spelen van Beijing, namelijk de atleten, de coaches en de begeleiders. Gezien onze atleten tijdens de Olympische Spelen als uithangbord fungeren, zullen zij en alle leden van de delegatie een gedragscode ondertekenen.

Het is duidelijk dat iedere deelnemer aan de Spelen het recht heeft en zal hebben zich tijdens de Spelen uit te drukken over vragen die hij of zij persoonlijk relevant vindt, net zoals een atleet het recht heeft om zich niet uit te spreken over een bepaalde materie. Krachtens het Olympisch Charter zal echter geen enkele deelnemer aan de Spelen een opinie van politieke aard mogen geven op de olympische sites zoals de competitieplaatsen en in het olympisch dorp.

Tot slot, zelfs al kunnen de Spelen in meer dan één opzicht een factor van maatschappelijke vooruitgang zijn, toch moet aanvaard worden dat zij niet voor alle kwalen een oplossing bieden.

II. BESPREEKING

1. Vragen en opmerkingen van de leden

1.1. Tussenkomst van de heer Jan Loones

De heer Jan Loones: Kan mevrouw Hermans bevestigen dat de Tibetaanse taal onderdrukt wordt? Blijkbaar is de verchinezing van Tibet te vergelijken met de arabisering van Iraaks Koerdistan onder Saddam. Een ander punt van gelijkenis is de strategische verklaring om niet langer te streven naar onafhankelijkheid, hoewel die volgens mij de uiteindelijke politieke doelstelling blijft. Bestaat hierover een

officiële stellingname? Zo ja, van wie? Overigens treedt mijn fractie al uw vragen bij.

De heer Schols wil ik wijzen op de rapporten over orgaandonaties, waarover een persconferentie plaatsvond in het Vlaams Parlement en waarvan er een is opgemaakt door het Europees Parlement. Ik stel voor ze eveneens ter beschikking van de commissieleden te stellen.

De vragen die het BOIC formuleerde waren moedig, maar de stellingname stelt teleur. De atleten wordt net niet verboden om te spreken. Het BOIC is zeker niet van plan stelling te nemen noch om druk uit te oefenen op het IOC. De atleten wordt in een soort charter verboden uiting te geven aan hun opinie met uiterlijke tekenen. Is dat verbod beperkt tot de kleding of zijn ook gebaren niet toegestaan? Mogen ze interviews afleggen? Hoever gaat dit precies?

Als mede-inrichter van de Spelen draagt het BOIC verantwoordelijkheid. Het is daarom ontstellend dat het BOIC zelfs achterop blijft bij het IOC, dat zich inmiddels bij monde van de heer Rogge uitsprak ten gunste van veranderingen in China. De houding van het BOIC is zeer teleurstellend. Wat is er trouwens precies gebeurd met de prachtige reclamecampagne 'Durf Denken', die Saatchi & Saatchi uitwerkte voor de Universiteit Gent (UGent), en waarin verwezen wordt naar Darfour met de olympische ringen? De rector verklaarde wel dat het IOC geen censuur uitgeoefend heeft, maar we weten hoe dat gaat. Klopt het dat het IOC geen toestemming gaf voor het gebruik van de ringen?

Van het BOIC wil ik ook graag weten of er contacten zijn met de Chinese overheden voor wat de Belgische situatie betreft. We hebben vernomen dat China al jaren lijsten aanlegt van personen die best niet op de Spelen komen. Zo zouden er al 43 categorieën afgebakend zijn. Heeft het BOIC daar weet van?

1.2. Tussenkomen van de heer Eloi Glorieux

De heer Eloi Glorieux: De Vrienden van Tibet stellen terecht dat we niet hypocriet moeten zijn. Waarom moeten atleten plots in de frontlinie staan van de strijd voor de mensenrechten terwijl de ene handelsdelegatie na de andere naar China gaat? Het is daarom belangrijk dat we benadrukken dat in de toekomstige economische relaties met China – en met alle landen waar mensenrechten geschonden worden – deze problemen onder de aandacht moeten gebracht worden. Had de vzw hierover contacten met Vlaamse en Belgische bedrijven? Het zijn namelijk ook zij, en niet de Vlaamse overheid op zich, die aan de wereldtentoonstelling in Shanghai zullen deelnemen

met de ondersteuning van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (FIT – Flanders Investment and Trade). Zullen er initiatieven worden genomen ten aanzien van de bedrijven en FIT om daar een duidelijke boodschap te brengen?

Bij het BOIC blijf ik met de vraag zitten naar concrete en niet mis te verstane maatregelen. In de eigen pers neemt het BOIC wel standpunten in, in de zin van meer respect voor mensenrechten, maar naar mijn zin stelt het zich te terughoudend op om dat immense forum, de Olympische Spelen, aan te wenden om een duidelijk signaal te geven. Het BOIC blijkt niet bereid de atleten een herkenbaar insigne op te spelden of te laten aanbrengen op de uitrusting. De Franse atleten zouden naar verluidt wel iets doen. Bent u daarvan op de hoogte? Waarom sluiten onze atleten daar niet bij aan?

Het Olympisch Charter stipuleert dat op de site zelf een strikte neutraliteit moet gelden en dat politieke boodschappen dan ook absoluut uit den boze zijn. Ik veronderstel dat dit in de eerste plaats op de atleten slaat. Geldt dat echter ook voor de Chinese overheid? In welke mate zullen onze atleten, maar ook die van andere landen, zich aan die gedragscode houden als de Chinese overheid het forum volop zou gebruiken voor de eigen propaganda? Heeft het BOIC plannen om eventueel georganiseerd met de atleten ergens anders in Beijing iets te doen waarmee ons land dan toch een duidelijk statement maakt? Dat moet uiteraard ook zo doordacht zijn dat het kans maakt om in de media te komen. Alles wat binnen het stadion of de Olympische sites gebeurt, zal moeilijker te censureren zijn. Een atleet die op een podium staat, zal niet zo eenvoudig weg te censureren zijn als een Belgische delegatie die enkele kilometer buiten het stadion een persconferentie houdt of iets organiseert.

1.3. Tussenkomen van de heer John Vrancken

De heer John Vrancken: Het verheugt me te zien dat Vlaanderen over de partijgrenzen heen eenzelfde standpunt inneemt ten aanzien van wat in China gebeurt.

Onze fractie steunt zoals u weet de Falun Gong. Is Vlaanderen echter niet te klein om druk uit te oefenen op China? Hoe kadert u de actie van Vlaanderen tegenover de Chinese overheid?

Met betrekking tot Tibet wil ik graag weten of zij atleten hebben die kunnen deelnemen aan de Olympische Spelen. Nemen ze deel of worden ze door China daartoe verplicht? Welk standpunt neemt Tibet in ter zake? Hebt u al een sensibiliseringscampagne overwogen of aangevat om onze Vlaamse

ondernemingen over de toestand met Tibet te informeren en hen ertoe aan te zetten eveneens een duidelijk standpunt in te nemen?

Ik sluit me aan bij de opmerkingen van de heer Glorieux ten aanzien van het BOIC over het dragen van uiterlijke tekenen van protest zoals Frankrijk zou doen. De bevoegde Vlaamse minister, de heer Bert Anciaux, heeft daarnet nog zo goed als zijn toestemming gegeven en zou de vraag aan het BOIC stellen, maar we kunnen daarop allicht meteen een antwoord krijgen.

1.4. Tussenkoms van de heer Johan Verstreken

De heer Johan Verstreken: Ook wij zijn absolute voorstanders van het recht op culturele identiteit en respect voor mensenrechten. We vinden ook dat de Olympische Spelen een stap vooruit kunnen betekenen voor zowel de mensenrechten als democratisering. Bent u voor of tegen een boycot? Een van beide voorliggende resoluties heeft het daarover. Wij zijn ook absoluut voor een diplomatieke aanpak. Alle vragen die zijn gesteld, kunnen overigens worden meegenomen in de latere contacten met de Chinese ambassade.

1.5. Tussenkoms van de heer Jan Roegiers

De heer Jan Roegiers: Van de Vrienden van Tibet en de Falun Gong hebben we hier op de banken een infobundel ontvangen. Krijgen de atleten die ook? Dat lijkt me toch wel zinvol.

1.6. Tussenkoms van de heer Karim Van Overmeire

De heer Karim Van Overmeire, voorzitter: Ik wil even advocaat van de duivel spelen. Als de officiële Chinese instanties geconfronteerd worden met organisaties zoals de uwe, dan doen ze dat af als ‘quantité négligeable’. Voor hen vertegenwoordigt u niemand: wie zijn de vzw Vrienden van Tibet anders dan enkele Tibetanen in het buitenland die nonsens vertellen? De informatie vanuit de Chinese overheid staat lijnrecht tegenover wat uw organisaties vertellen. U zegt bijvoorbeeld dat de Tibetanen door de éénkindpolitiek tot abortus gedwongen worden. Ze worden een minderheid in eigen land en worden weggedrukt. De officiële Chinese cijfers stellen dat de Tibetanen als etnische minderheidsgroep helemaal niet onder die éénkindpolitiek vallen. Bovendien zou de evolutie van het aantal Tibetanen in de totale bevolking in een voortdurend stijgende lijn zitten. Wat is dan het probleem, vragen de Chinezen zich af. Hoe kunt u zicht hebben op de juiste toedracht van alles als het land zo goed als afgesloten is

van de buitenwereld? Waarop zijn bijvoorbeeld de bevolkingsverhoudingen die u hanteert, 6 miljoen Tibetanen tegenover 7,5 miljoen Chinezen, gebaseerd? Zijn er politieke structuren in de autonome regio Tibet en wie heeft daarin dan zitting? Wie vertegenwoordigt de Tibetanen op politiek niveau?

2. Antwoorden van de sprekers

2.1. Antwoorden van mevrouw Inge Hermans

Mevrouw Inge Hermans: Ik heb inderdaad gezegd dat er een verchinezing bezig is, en dat klopt, maar dat gaat niet alleen over taal. Ik doel net zo goed op onderwijs, de systemen van onderwijs enzovoort. Het onderwijs zoals de Tibetanen dat kenden, verdwijnt, met als gevolg dat kinderen nu thuiskomen en de ouders hen niet meer kunnen ondersteunen omdat ze het zelf niet op die manier hebben gekregen.

In de landbouw heerst een voedselschaarste omdat de Chinezen de eigen teelten opdringen en daarmee de beschikbare landbouwruimte bezetten. Gerst, waarvan Tibetanen pap en thee maken, kan niet langer verbouwd worden, omdat ze verplicht worden andere dingen te verbouwen op de bewuste gronden.

Heel belangrijk is ook het feit dat de Chinezen de eeuwenoude tradities verguizen. Tot 1949 zijn de boeddhistische tradities in stand gehouden voor wat betreft de opvolgers van de Dalai Lama, van de Panchen Lama enzovoort. In 1995 heeft de Dalai Lama een jongen erkend volgens de oude procedures. Kort daarna is de jongen ontvoerd en hij is tot vandaag spoorloos. De Chinezen duiden daarop zelf iemand aan als opvolger en sinds september vorig jaar is er een nieuwe wet die stelt dat er ook geen erkenning meer mag zijn van de reïncarnaties van de levende boeddha's, van de tulku's en de hoge lama's. Enkel de Chinese overheid zal daarin beslissen. Zo bloeden de tradities dood.

Hebben we al contact opgenomen met de bedrijven? We zijn het in elk geval van plan. Sinds 10 maart echter zijn we geen dag uit de media geweest met acties, demonstraties, petitie's enzovoort. De tijd ontbrak ons tot nu.

Mijnheer Vrancken, Tibet heeft uiteraard atleten en die ploeg heeft zich enkele maanden geleden aangeboden bij het IOC. Ze kregen te horen dat ze niet mochten deelnemen. Er is daarop gevraagd of het team alsnog zou mogen deelnemen met andere T-shirts en onder het mom van ‘Amnesty International team’, om het een naam te geven. Ook dat is geweigerd. Ook daarover vindt u bij de aanbevolen websi-

tes een internetadres om te bekijken: www.supportteamtibet.org. U kunt het ook steunen. Er zijn intussen wel al een soort van alternatieve olympische spelen in het vooruitzicht gesteld in Dharamsala.

We zullen inderdaad ook werk maken van een sensibiliseringscampagne, maar moeten ons nog beraden over hoe die eruit moet zien. Alle Vrienden van Tibet hebben immers ook nog een voltijdse job en het is niet zo evident om alles te coördineren.

De heer Verstreken vroeg om ons standpunt inzake een boycot. Wij zijn er tot vandaag niet voor. De Tibetanen zelf willen geen boycot en wij steunen wat zij willen. In eerste instantie waren we er niet voor dat de Olympische Spelen naar China waren gehaald, maar nu bekijken we het veeleer als een paard van Troje. Dat willen we ten volle benutten om alles aan de buitenwereld kenbaar te maken. Bovendien is een boycot niet aangewezen uit respect voor alle atleten. We zullen een boycot dus ook niet steunen.

De heer Glorieux vroeg naar contacten met de Belgische sponsors. Ook dat zijn we van plan.

De infobundel was volgens ons eigenlijk nog te oppervlakkig, mijnheer Roegiers, en zou veel dieper moeten gaan. Dat komt allicht omdat wij er dagelijks mee bezig zijn. Als u dat echter zinvol acht voor de atleten, dan werken we daar graag aan mee. We zullen er alles aan doen om mensen in te lichten; onze bundel is beschikbaar.

Ik verwijs voor de kwestie van de éénkindpolitiek naar een website van de Boeddhistische Omroep Stichting (BOS) uit Nederland. Deze houdt zich bezig met boeddhisme, mindfulness, maar ook met de concrete toestand in Tibet, met wat er gebeurt met de Tibetanen en in China. Enkele jaren geleden liep een reportage met getuigenissen ter zake. Wij hebben zelf trouwens ook van die getuigenissen gehoord. Ik heb er geen statistieken van, maar weet wel dat er recent een beweging in gang is gezet om daarop voor de Tibetaanse bevolking een uitzondering te maken, zij het in beperkte mate. Er is sprake van een systeem met boetes, en me dunkt is dat in China ook al enigszins doorgevoerd. Tot voor kort zijn er echter gruwelijke zaken gebeurd en werden vrouwen geaborteerd tot bijna in de laatste maand van de zwangerschap.

De verhouding Tibetanen en Chinezen, 6 miljoen tegenover 7,5 miljoen, die ik zelf heb aangehaald zijn de cijfers voor de Tibetaanse autonome regio. In hun eigen regio zijn ze dus in de minderheid gekomen. De regio wordt ook gewoon bestuurd door de Chinezen, hoewel er ooit was afgesproken dat de

Tibetanen een soort van autonomie gegarandeerd zou worden. Dat is dode letter gebleven. De onvrede komt dan ook niet uit de lucht vallen.

2.2. Antwoorden van de heer Nicolas Schols

De heer Nicolas Schols: Mijnheer Loones, het is geen enkel probleem om het onderzoek ter beschikking te stellen.

Is Vlaanderen niet te klein om iets tegen het Chinese regime te ondernemen? Of het nu gaat om een individu, een kleine provincie of een gewest, de omvang van de feiten wordt niet kleiner en het is dus een gewetenskwestie: wat men kan doen, moet men doen. Ik zie daar mogelijkheden via de Vlaamse bedrijven. Een Oostenrijks merk van sportkleding Tchibo heeft een volkomen legitiem contract met een bedrijf in China. Op zeker ogenblik kocht iemand een sportoutfit in een Europees filiaal van Tchibo, doet de rits open en vindt een brief van een Falun Gongbeoefenaar, die zegt dat hij 20 uur per dag van die kleding moet maken. Tchibo had daar absoluut geen weet van. Wel wordt zo'n legitiem contract afgehandeld met gevangenen en dwangarbeidkampen. Enige sensibilisering van de bedrijfswereld over dwangarbeid en dies meer, is meer dan welkom.

We moeten er als mens op staan dat de mensenrechten niet als taboe gelden. We mogen er niet over spreken. Waar beginnen we dan aan? We moeten onze fundamentele rechten te grabbel gooien voor de eisen van een communistisch regime. Dat is een ethische fout.

Moeten we de Spelen boycotten? Of kunnen de Spelen precies iets bijbrengen en verandering inzetten? Rapporten van Amnesty International, the Coalition to Investigate the Persecution of Falun Gong, die bestaat uit rechtspersonen, politici en sportlui, en Human Rights Watch wijzen uit dat het tegendeel het geval is. De mensenrechtensituatie in China is alleen maar slechter geworden sinds hen de Spelen zijn toegewezen. De toenmalige partijvoorzitter en president Jiang Zemin zei vlak na de toekenning dat het feit dat de Spelen naar China mochten komen, een duidelijk teken van carte blanche was. Hij ging er dan ook van uit dat het land mocht doen wat het zelf nodig achtte en wilde. Dan is ook de vervolging van de Falun Gong geëscaleerd. Ik sta niet specifiek achter een boycot. Ik vind het mooi dat de Chinese burgers hun land aan de wereld mogen tonen. Aan de andere kant betreur ik ontzettend, samen met vele anderen, dat dit evenement absoluut wordt misbruikt door het Chinese regime dat die burger onderdrukt. Daarom zie ik eerder ruimte voor een principiële boycot. We moeten niet achter de organisatie van de

Olympische Spelen staan zoals ze vandaag verlopen.

De feiten zouden verschillen van of wijzigen tegenover wat in China wordt beweerd. Ik geef u twee anekdotes mee. Manfred Nowak, voormalig rapporteur over de mensenrechten voor de Verenigde Naties, is een aantal jaren geleden in China gaan spreken met de misschien bekende mensenrechtenadvocaat Gao Zhisheng, die het als een van de enige advocaten opneemt voor dissidenten. Hij heeft een aantal open brieven aan de regering geschreven onder meer om de vervolging van de Falun Gong stop te zetten. De dappere man is verdwenen. Toen ze samen op een snelweg reden in China, zijn ze tot twee keer toe aangereden door een ander voertuig met de bedoeling een dodelijk ongeval te veroorzaken. De heer Nowak bevestigde dat de mensenrechtensituatie in China erbarmelijk is, maar kan er zelfs vanuit zijn positie amper feiten over verzamelen.

Edward McMillan-Scott is een vice-voorzitter van het Europees parlement. Hij trok anderhalf jaar geleden naar Peking, om in het grootste geheim met drie Falun Gongbeoefenaars te spreken. Alle telefonische communicatie en mails waren uiterst behoedzaam gepland. Hij is in Peking geland en erin geslaagd zijn interview met de drie te houden in een hotel. Op het ogenblik dat hij het hotel had verlaten, werden de drie Falun Gongbeoefenaars hardhandig opgepakt en in een wagen gesleurd met een kap over het hoofd. Twee van hen hebben in elk geval het leven gelaten om met hem te praten.

Feiten verzamelen in China, is ontzettend moeilijk. Gisteren in het journaal waagde een VRT-journalist het om 'at random' Chinese burgers te interviewen die enkele straten verder al werden onderworpen aan een identiteitscontrole. Iedereen is doodsbang om te vertellen wat er aan de hand is in China. Wat wordt vrijgegeven, moet volgens mij ook meteen publiek gemaakt worden. Dat kunnen we doen. Er moet extra aandacht gaan naar het lot van alle mensen die er vervolgd of gediscrimineerd worden, zoals de Falun Gong, de Weigur-moslims, Tibetanen, christenen. Als ze informatie naar buiten kunnen smokkelen, is dat met gevaar voor eigen leven. Dat moeten wij respecteren en dat kan door ze te helpen meer feiten aan het licht te brengen en van China volledige inzage te blijven eisen in de mensenrechtensituatie.

2.3. Antwoorden van de heer Frédéric Fallon-Kund

De heer Frédéric Fallon-Kund: De stellingname van het BOIC, is dezelfde als die van het IOC en andere nationale olympische comités. Met betrekking tot het aanbrengen van tekens of niet op kledij van atleten, kunnen we enkel verwijzen naar de statuten van het Internationaal Olympisch Comité. Het

charter is er zeer duidelijk over.

Wat betreft verklaringen van atleten, begeleiders en coaches, kortom allen die een accreditatie hebben, gaat het om enkele tienduizenden mensen. Uiteraard hebben ook de mensen van de Chinese delegatie zo'n accreditatie. Zonder uitzondering zijn ze er allen aan gehouden geen verklaring af te leggen binnen het olympisch dorp. Wat daarbuiten gebeurt, is een persoonlijke verantwoordelijkheid.

Er is gevraagd of het BOIC initiatieven plant buiten het olympisch dorp. Dat is niet het geval. De raad van bestuur oordeelde dat dit niet tot de hoofddoelen van het BOIC behoort. Initiatieven van atleten en hun entourage, vallen onder de eigen verantwoordelijkheid.

Over het dossier Darfour – UGent kan ik weinig zeggen, want het gaat om een beslissing van het IOC. Het BOIC heeft als tussenpersoon gefungeerd. Het gebruik van de olympische ringen is nooit een beslissing van het BOIC aangezien het symbool de intellectuele eigendom is van het IOC.

Met betrekking tot de actie van de Franse delegatie, weet ik dat de idee van de petjes is geopperd door de voorzitter van het Franse atletencomité. Naar ik meen heeft het Franse olympisch comité dit feit vorige week besproken in Peking ter gelegenheid van de vergadering van de nationale olympische comités. Ook het uitvoerende comité van het IOC vergaderde toen, maar er is vooralsnog geen beslissing bekendgemaakt of een bevestiging gegeven via het nationale olympisch comité dat de actie zou doorgaan.

Wij willen nogmaals de strikte neutraliteit benadrukken van het IOC en de Olympische beweging. Waarom die neutraliteit? In een olympisch dorp en op competitieplaatsen zijn tienduizend atleten, delegaties, coaches van 205 verschillende nationaliteiten aanwezig. Verscheidene van die landen zijn in oorlog. Als wordt toegestaan dat op de sites politieke uitspraken worden gedaan, dan zou dat de neutraliteit van de Spelen en het respect voor elke andere geaccrediteerde atleet of begeleider in het gedrang brengen.

3. Slotbemerkingen

De heer John Vrancken: Ik kom nog even terug op het feit dat de Tibetaanse atleten niet mogen deelnemen aan de Olympische Spelen. Het BOIC laat een bijzondere gelegenheid liggen om kritiek te uiten op het feit dat precies die neutraliteit niet wordt gerespecteerd. Het verhaaltje van de Europese gedachte en de strikte neutraliteit klopt dus niet, aangezien het Chinese regime de Tibetaanse atleten verbiedt

deel te nemen. Zou het BOIC op zijn minst niet kunnen protesteren tegen dat feit bij de Chinese overheid? Kunt u dat niet aankaarten bij het IOC? Hoe staat u persoonlijk tegenover dit feit?

De heer Jan Loones: De heer Fallon-Kund staat hier flink zijn mannetje. We hebben intussen begrepen dat u hier geen spitsroeden zult lopen. U blijkt nog meer talent te hebben dan onze ministers om lastige vragen te ontwijken. Is het u bekend dat er een lijst is opgesteld met categorieën die volgens het Chinese regime beter niet toegelaten worden tot de Spelen?

De heer Frédéric Fallon-Kund: Daar hebben we geen weet van.

Er zijn 205 erkende nationale olympische comités betrokken bij deze Spelen. Er is geen Tibetaans comité erkend door het IOC, waaruit volgt dat er geen ploeg kan deelnemen. Zoals heel wat olympische comités spelen wij informatie door over wat leeft in ons land en regio's. Ik dank u in elk geval van harte voor de kans om onze houding te duiden. Wij kunnen dan inderdaad ten aanzien van het IOC de bezorgdheden vanwege de Vlaamse overheid overmaken.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Kan ik ter samenvatting besluiten dat geen van beiden voor een boycot zijn? Het antwoord was nogal omfloerst.

Mevrouw Inge Hermans: Ik heb nog één vraag van de heer Loones, over de onafhankelijkheid, niet beantwoord. De middle way approach is inderdaad niet uit de lucht komen vallen. In 1979 waren er gesprekken tussen de Dalai Lama en Deng Xiaoping. In een van die gesprekken die uiteindelijk tot niets hebben geleid, is duidelijk gesteld dat alles bespreekbaar was, behalve onafhankelijkheid. Vanaf dat moment is de Dalai Lama naar zijn mensen teruggekeerd. Op alle niveaus binnen en buiten India, waar ze in ballingschap leven, is dit democratisch besproken. Dat is uitgemond in het compromis van de middenwegbenadering. Die is gedragen door de Tibetanen en vindt zijn oorsprong in de uitspraken van Deng Xiaoping.

De verslaggever,

De voorzitter,

Anissa
TEMSAMANI

Karim
VAN OVERMEIRE